

volávati předpisů § 2 odst. 2 a násl. vl. nař. č. 96/1930 Sb., nachází se st-l v právním omylu. Stížnost není tedy důvodná a slušelo ji pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 11.153.

Zaměstnanci veřejní: * Účasten propočtení služební doby ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/1928 Sb. je i zaměstnanec, podléhající předpisům o propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb., u něhož bylo správním aktem o propočtení služební doby rozhodnuto teprve za účinnosti zák. č. 80/1928 Sb.

(Nález ze dne 17. března 1934 č. 11.177/33.)

Prejudikatura: Boh. A 9532/31.

Věc: Václav F. v P. proti ministerstvu sociální péče o příplatek k odpočivným požitkům.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Na základě násl. Boh. A 9532/31 provedl žal. úřad rozhodnutím ze 13. dubna 1932 dodatečně propočet st-lovy celkové služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb. a dospěl k úsudku, že propočtení to nemá pro st-le praktického účinku, ježto st-l povýšením do býv. VI. h. tř. dosáhl vyšších požitků.

Vydávajíc pak vzhledem k cit. násl. nové rozhodnutí, zamítlo žal. min. nař. rozhodnutím st-lovu žádost z 26. září 1928 o přiznání příplatku ke st-lovým odpočivným požitkům podle zák. č. 80/1928 Sb. v podstatě z těchto důvodů: Propočtení služební doby st-lovy podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb., provedené výnosem z 13. dubna 1932, nemá pro st-le praktického významu, ježto st-l povýšením do bývalé VI. hodn. tř. dosáhl vyšších požitků. Dodatečným propočtením služební doby stal se st-l účastným propočítání podle uvedených předpisů, a ježto zák. č. 80/1928 Sb. poskytuje podle § 1 odst. 1 příplatek k řádným odpočivným požitkům jen těm zaměstnancům, kteří nebyli účastni propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb., resp. podle předpisů na základě jeho vydaných, není st-lova žádost odůvodněna. Okolnost, že propočet služební doby nemá pro st-le praktického významu, je pro »účast na propočtení« nerozhodná; opačný názor by vedl k tomu podivnému důsledku, že by zaměstnanci, u něhož v důsledku příznivějšího postupu povýšením nemělo propočítání služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. praktického významu, příplatek podle zák. č. 80/1928 Sb. příslušel, kdežto jiný zaměstnanec téže postupové skupiny, pro něhož by v důsledku nepříznivějšího postupu povýšením propočítání služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. mělo praktický význam, a který tudíž postupově byl hůře postaven, nežli zaměstnanec první, by nároku na příplatek ten neměl.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Na sporu je toliko otázka, zda st-l, u něhož propočtení služební doby ve smyslu zák. č. 222/1920 Sb. bylo provedeno teprve výměrem žal. úřadu ze 13. dubna 1932, byl »účasten propočítání služební doby podle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb.« ve smyslu zák. č. 80/1928 Sb. St-l namítá v podstatě, že tomu tak není, ježto podle znění § 1 zák. č. 80/1928 Sb. »kteří nebyli účastni propočítání služební doby . . .« jsou z nároku na sporný příplatek vyloučeni jen ti státní zaměstnanci, u kterých propočítání to bylo provedeno až do vyhlášení zák. č. 80/1928 Sb., t. j. do 23. června 1928, kdežto u st-le bylo propočtení služební doby provedeno teprve po době pro poskytnutí příplatku rozhodné. St-l má za to, že již nář. Boh. A 9532/31 bylo rozhodnuto, že st-l v rozhodné době, t. j. do 23. června 1928 nebyl účasten tohoto propočtení, a namítá, že nář. rozhodnutí stojí v cestě res judicata, resp. že nář. rozhodnutím porušen byl předpis § 7 zák. o ss.

Námítka tato není důvodná. Cit. nálezem byl sice vysloven právní názor, že účasten propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/1928 Sb. nebyl zaměstnanec, u něhož správním aktem o propočtení nebylo rozhodnuto, třebaž zaměstnanec vstoupil do služby před 1. zářím 1919 a byl pensionován po 1. lednu 1921, a bylo sice dále konstatováno, že propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. a předpisů na základě něho vydaných u st-le vůbec provedeno nebylo, a že za tohoto stavu věci nelze st-le pokládati za zaměstnance, který propočtení byl účasten, leč otázka do které doby propočtení služební doby musilo býti provedeno, aby mohlo býti považováno za propočtení ve smyslu zák. č. 80/1928 Sb., cit. nálezem řešena nebyla. Nález ten vycházel jen z nesporného skutkového stavu, že propočtení služební doby u st-le vůbec provedeno nebylo, a změnil-li se tento skutkový stav tím, že propočtení služební doby ke dni 1. ledna 1921 bylo dodatečně provedeno výměrem ze 13. dubna 1932, nelze říci, že nář. rozhodnutí, opírající se o tento změněný skutkový stav, je v rozporu s cit. nálezem.

Jde ještě o to, zda zák. č. 80/1928 Sb., použiv v § 1 odst. 1 pro vyluku z přiznání sporného příplatku gramatické formy minulého času, vyloučil z nároku na příplatek ten jen osoby, u nichž propočtení služební doby bylo provedeno dříve, než zák. č. 80/1928 Sb. byl vyhlášen. Zákon stanově v § 1 okruh osob, které se mají státi účastnými příplatku k zaopatřovacím požitkům, volil okruh osob, které nabyly nároku na odpočivné požitky na základě služebních požitků upravených podle zák. č. 394/1922 Sb., resp., které nabyly nároku na úpravu odpočivných požitků na základě uvedených požitků služebních podle zák. č. 287 nebo č. 288/1924 Sb., a vylučuje z okruhu tohoto osoby, které byly účastny propočítání služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. . . . resp. podle předpisů na základě zák. toho vydaných. Zákon navazuje zde na určité úpravy provedené již podle předpisů právě uvedených (zák. 394/1922, 287/1924, 288/1924 Sb.), jimiž úprava odpočivných požitků z let dřívějších převedena byla na novou basi, a činí tuto basi předpokladem pro přiznání nově normovaného příplatku. Dalším předpokladem činí

zákon, že dotyční zaměstnanci nebyli účastni propočítání služebních let podle zák. č. 222/1920 Sb., resp. předpisů na základě zák. toho vydaných. Použitím minulého času v dikci: »kteří nebyli účastni« měl býti naznačen požadavek provedení předchozích úprav podle zák. svrhu uvedených (zák. 222/1920, 394/1922, 287/1924, 288/1924 Sb.), a nelze ze zák. nikterak dovoditi, že by chtěl z úpravy jím zamýšlené vyloučiti i osoby, u kterých úpravy ty ať z jakéhokoliv důvodu teprve dodatečně byly provedeny a naopak, že by chtěl nárok na příplatek přiznati osobám, u kterých propočtení služební doby bylo provedeno teprve později.

Názoru tomu svědčí i materialie zákonné, z nichž jde najevo, že příplatek měl sloužiti především těm státním zaměstnancům, kteří nebyli účastni propočítání služební doby, tedy většinou pensistům z doby před 1. zářím 1919, poněvadž odešli celkem do výslužby v nižších platových stupních, než jakých se dostalo pensistům pozdějším, kteří byli již účastni propočítání služební doby. (Srov. důvodovou zprávu k vlád. návrhu zák., tisk 1411, posl. sněmovny N. S. 1928, II. voleb. období, 5. zasedání, a zprávu sociálně politického výboru a rozpočtového výboru senátu N. S. 1928, II. voleb. období, 6. zasedání, tisk 634). Z toho plyne, že z nároku na přiznání příplatku ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/1928 Sb. jsou vyloučeni i ti státní zaměstnanci, u nichž propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb., resp. podle předpisů na základě zák. toho vydaných — a tedy i se zpětnou účinností k 1. lednu 1921 — bylo provedeno byť i po vyhlášení zák. č. 80/1928 Sb.

Z toho však podává se bezdůvodnost dalších námitek stížnosti, že žádost st-lova z 26. září 1928 nemůže býti prohlášena za neodůvodněnou proto, že propočtení služební doby st-lovy se stalo teprve dávno po jejím podání, resp. námitky, že okolnost, zda propočtení služební doby nemělo v důsledku příznivějšího postupu povýšením žádného praktického významu. Neboť bylo-li propočtení, třebaž se stalo dodatečně, provedeno k zákonnému termínu, t. j. k 1. lednu 1921, pak účinky jeho se pojí k tomuto termínu, a nezáleží na tom, zda se tak stalo před podáním žádosti o příplatek podle zák. č. 80/1928 Sb., či později; v druhém směru pak názor stížnosti, že příplatek k odpočivným požitkům patří i těm státním zaměstnancům, kteří povýšením dosáhli vyšších požitků, než jakých by se jim dostalo propočtením služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb., resp. podle vl. nař. č. 666/1920 Sb., by se přímo přičil intencím zákona.

Č. 11.154.

Církevní věci. — Řízení správní: * Rozhodnutí okresního úřadu o námitkách proti platebnímu příkazu ve věci vymáhání církevní školské daně na Slovensku ve smyslu § 96 odst. 2 vl. nař. č. 8/1928 jest podle § 126 cit. vl. nař. konečným.

(Nález ze dne 17. března 1934 č. 3003.)